

Співзасновники:
районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

Анонс

У неділю, 3 липня ц. р., у Чорткові біля пам'ятника закатованим в'язням у Чортківській тюрмі відбудеться панахида-реквієм, приурочена 75-м роковинам тих трагічних подій.

Початок о 12-й год. 30 хв.

До уваги родичів, близьких невинно убієнних та усіх небайдужих краян!

На 16 липня ц. р. планується поїздка до Умані, де після пішого етапу знайшли вічний спочинок чортківські патріоти, закатовані енкаведистами у липні 41-го. Прохання бажаним зголоситися у райдержадміністрацію. Вийзд – 15 липня.

Оргкомітет

ЧАРТЕРНІ АВТОБУСНІ РЕЙСИ
НА УЗБЕРЕЖЖА ЧОРНОГО МОРЯ ЧЕРЕЗ КОЖНІ 5 ДНІВ
-с.м.Залізний порт
-с.м.Лазурне
(Херсонська обл)
НИЖЧА ЦІНА НІЖ НА ІНШИХ ВИДАХ ТРАНСПОРТУ!
(097) 87 21 578 (050) 145 77 36 (096) 42 86 717
www.pesovo.com
e-mail: GrifP@ukr.net

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника IV рівень акредитації

ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ
(заочна форма навчання)
в Чортківській навчальній центр дистанційних комунікацій

Спеціальність	Вартість одного року навчання, грн.
Початкова освіта	4745
Соціальна робота, соціальна педагогіка	4745
Дошкільна освіта	5185
Філологія	4870
Дизайн	7315
Історія	4745
Географія	5185
Сценічне мистецтво	5805
Образотворче мистецтво	5930
Лісове господарство	5185
Агронімія	1995
Фізичне виховання	5185
Фізична реабілітація	6075
Комп'ютерні науки та інформаційні технології	5370
Психологія	5805
Політологія	5370
Туризм	7625

11 липня 2016 р. – початок прийому заяв та документів.
20 липня 2016 р. – закінчення прийому заяв та документів від осіб, які мають право складати вступні випробування, творчі конкурси, що проводить Університет (на основі базової та повної загальної середньої освіти).
10 серпня 2016 р. – закінчення прийому заяв та документів від осіб, які не складають вступні випробування, творчі конкурси.
м. Чортків, вул. Лесі Українки, 18.
Тел.: (03552) 2-03-91, 067-280-18-00
Сайт університету: www.pu.if.ua
Ліцензія Міністерства освіти і науки України, серія АЕ № 636113 від 1.04.2015 р.

Передплата-2016

Дорогі наші читачі!
У понеділок, 27 червня ц. р., завершується передплата районки на II півріччя 2016 р. Хто ще її не оформив, поспішайте, інакше наступного номера ви вже не отримаєте!

SEBN UA

ТзОВ «СЕ Борднетце-Україна» запрошує на роботу:

- В'язальників схемних джгутів, кабелів та шнурів (без вимог до освіти та досвіду роботи)
- Менеджерів з логістики, інженерів, IT та ін. спеціалістів

Офіційне працевлаштування, медичне страхування, значення за рахунок роботодавця, гарні обідні, безкоштовне транспортування до місця роботи для працівників позмінного графіку.

у Чорткові

Довідки за тел.: 0-800-508-708 (безкоштовний), 095-260-07-03, 067-670-35-20

ШВИДКА ПОЗИКА **ГРОШІ ТУТ І ЗАРАЗ!**

ПОЗИКИ ДО ЗАРПЛАТИ, ДО ПЕНСІЇ

ЧЕСНИЙ 0%
СПЕЦІАЛЬНІ УМОВИ
для ФОП та пенсіонерів!

до 7000 ГРИВЕНЬ
15 ХВИЛИН

м. Чортків, вул. Шевченка, 15
магазин Комп'ютерний всевіт

067 461 81 30 / **sprozuka.com.ua**

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ®
АНАТОЛІЯ СОВВА

ДІАГНОСТИКА ЗОРУ У ВАШОМУ МІСТІ
Керівник
Заслужений лікар України
Анатолій СОВВА

7 липня - м. Чортків
Будинок Культури, вул. Франка, 1
запис за тел. 3-98-96, 2-33-57
(067)603-98-57, (098)339-10-28

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

ЗОЛОТА ПІДКОВА
ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

Сучасна окраса Чорткова

8000 ГРН/М²

Задача в експлуатацію 1-ої секції - IV квартал 2016 року.

вул. Залізнична, 35 (відділ продажу) www.zolota-pidkova.in.ua +38 (098) 333-92-00 +38 (03552) 3-92-00

Вітання

28 червня – День Конституції України

Шановні країни!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди 20-ї річниці Конституції України, яка є гарантом незалежності й соборності України та з нагоди 75-ї річниці проголошення Акту відновлення Української Держави. Прийняття Конституції України – справді значима історична подія, що закарбувала волю Українського народу жити у власній державі. Проголошення Акту ще 30 червня 1941 р. засвідчило усьому світові, що український народ є законним господарем на своїй землі і буде її боронити власними силами перед кожним, хто намагатиметься потоптати волю України.

Нехай це визначне свято принесе у кожен дім щастя і добро, порозуміння та згуртованість, мир і злагоду, додасть наснаги в щоденній праці заради реалізації принципів Основного Закону нашої Батьківщини – народовладдя, гуманізму та законності.

Широ бажаємо кожному з вас міцного здоров'я, щасливої долі, достатку, благополуччя, втілення всіх ваших задумів для успішного розвитку і процвітання нашої держави, добробуту на нашій рідній землі.

Добра вам і щастя!

У неділю – День молоді

Щорічно у найтеплішу червневу пору, коли літо сіє в людських душах надію на добрий та щедрій урожай, відзначається День молоді – свято всіх, хто відчуває себе молодим не лише за віком, а й душею. Молодість – це не тільки прекрасний етап у житті кожної людини, це час сподівань, нестримної енергії, сміливих задумів. Молоде покоління в усі часи було окрасою суспільства, його надією, днем сьогоднішнім і прийдешнім. Так і наша молода держава разом із розумною, талановитою, красивою та сонячною молоддю дарує нам впевненість у щасливому майбутньому рідного краю та України. Сьогодні, як ніколи, нашій країні потрібні ваші успіхи, ваш оптимізм, віра в майбутнє і прагнення до кращого. Потрібні саме ті якості, які властиві молодості.

З нагоди свята бажаємо усім міцного здоров'я, успіхів у навчанні і роботі, творчої енергії, незалежних думок і сил, щоби втілити в життя все до чого ви прагнете!

Бажаємо юні невичерпної енергії, миру, злагоди, нових перемог і звершень!

Зі святом!

Голова районної держадміністрації
Михайло СТАШКІВ

Голова районної ради
Віктор ШЕПЕТА

Шановні жителі нашого краю!

Координаційна рада національно-демократичних партій та громадських організацій району вітає всіх вас із 20-ю річницею від дня прийняття Конституції України, яка стала реальною і дієвою основою розбудови незалежної демократичної держави як повноправної учасниці світового співтовариства.

Висловлюємо впевненість, що громадська згода – найважливіше досягнення нашого суспільства – стане запорукою позитивних змін у державі і сприятиме якнайшвидшому розвитку її економіки.

Бажаємо вам міцного здоров'я, добробуту і мужності. Нехай ваша доля буде щасливою, а зміни на краще стануть реальністю сьогодні на шляху до великого майбутнього.

Звертаємося з молитвою до Сина Божого дати нашому народові мудрості та сили для розбудови Української Національної Держави.

Співголови Координаційної ради
Олександр СТЕПАНЕНКО,
Іван ВІВАТ,
Богдан БАТРИНЧУК

Актуальне інтерв'ю

Водні проблеми міста й села

Нещодавно у публікації «Якісна вода міста – напрацювання є!» у «Голосі народу» за № 21 від 27 травня ц. р. ми розповідали про напрацювання комісії «Якісна вода міста» у напрямку покращення ситуації із водозабезпеченням Чорткова, зокрема щодо реконструкції насосних станцій. Але на своїх засіданнях члени комісії та фахові спеціалісти з цих питань, представники місцевого самоврядування, підприємці й активні громадські діячі обговорюють активно також і питання джерел постачання якісної води місту. Є дві думки: досліджувати дебет наявних і закритих свердловин міста задля подальшого використання свердловинної води, що не потребує доочищення, та продовжувати водозабір із річки Серет, поставивши для цього ще одну станцію доочищення. Чи придатна вода, яку несе ріка Серет, для щоденного споживання її мешканцями нашого міста? Що надходить в оселі чортківчан по водопровідних трубах сьогодні? Про це та інше ми поцікавились у завідувача Чортківського міськміжрайонного відділу Державної установи «Тернопільський обласний лабораторний центр Держсанепідслужби України» О.Т.ЧАЙЧУК.

– Оксано Тимофіївно, хочемо почути Вашу думку як спеціаліста, яка ситуація з питною водою у нашому місті на даний час?

– Це багаторічна проблема Чорткова. Уже не вперше і не один рік ми піднімаємо питання про те, що вода у місті не відповідає якості, державно-санітарним правилам і нормам, як за хімічними, так і бактеріологічними показниками, основна проблема – це вода з річки. У нас є багато водозаборів: і Гнила Балка, і Рудькова Балка, і Біла Кам'яна, й водозабір військової частини, й залізничний – води з них є глибинні, свердловинні, відповідають нормам, ніколи не створювали проблем. Але ми – єдине місто в області, яке використовує для споживання річкову воду, а саме – з р. Серет. А дана ріка – то є збірний колектор цілої області. Вище по течії – Тернопіль, Терехівка, бокові притоки зі своїми септиками, скидами і т. п.

– Але ж ми використовуємо цю воду не напряму, вона проходить очистку, чи не так?

– Так, є піщано-гравійні фільтри, які, за своїм призначенням, мали б очищувати воду, та ще каскад із шести ставків із такою ж функцією. Та є одне «але». На сьогодні наша служба провела моніторинг, взявши забір води з річки Серет безпосередньо у місці водозабору, в першому ставку, куди вона надходить після піщано-гравійного фільтра, та з останнього ставка, звідки вона вже піднімається на станцію другого підйому. Найкраща вода була в річці. Тобто, саме забруднення води йде через піщано-гравійний фільтр і галерею з шести ставків, де вона мала би відстоюватися й очищуватися.

Ще однією проблемою нашого водоканалу є те, що не працюють ультрафіолетові лампи, які мали б знезаражувати воду. Але працюють вони тоді, коли вода прозора, а вода з річки закачується брудна, каламутна, тому від цих ламп немає ніякого ефекту.

– Як Ви бачите вирішення цієї проблеми?

– Моя думка – ми повинні однозначно відмовитися від води з річки. Треба вивчити дебет усіх свердловин – і наше місто цілком можна забезпечити якісною свердловинною водою, а якщо підключити до усіх вищеперахованих ще й свердловину цукрового заводу, що знаходиться на другому березі річки Серет... У цьому не бачу великої перешкоди – варто лише прокласти трубу завдовжки у 2 км, за-

безпечити належним технічним оснащенням, тобто встановити потужні економні насоси. Внаслідок таких дій води у нашому місті – свердловинної, якісної, що не потребує доочищення – вистачає. Варто також розчистити закриті свердловини колишнього м'ясокомбінату. Обидві разом – і цукрового заводу, і м'ясокомбінату – настільки багатводні, що здатні повністю забезпечити Чортків водою. До речі, до такої думки схилиється і управління екології природних ресурсів у Тернопільській області.

Зрештою, необхідно рухатися паралельно: вивчаючи дебет свердловин і працюючи над удосконаленням (чи встановленням додаткової, сучасної) станції доочищення, адже місто розвивається і в майбутньому, можливо, йому знадобиться значно більше води. Потрібно розглядати різні варіанти, бо проблемнішого і глобальнішого питання для Чорткова немає. Треба відкинути все: ремонт фасадів, доріг, тротуарів – і зробити постачання якісної води для населення. Єдиним гаслом у роботі має бути – щоби це принесло позитив для міста та його жителів.

– Оксано Тимофіївно, а як же справи з водою по селах району? Селяни також відчують нестачу якісної води?

– Ні, у селах все не так вже й погано. Там достатньо громадських і приватних криниць, що забезпечують населення водою, яка відповідає усім нормам. У шести населених пунктах Чортківщини є сільські водогони. Проте там свердловинна вода, вона завжди на контролі й відповідає усім показникам. Лише два села – Криволюка й Антонів – у нас зараз на привозній воді. А так, у загальному, – села проблем із водою не мають.

Є проблема інша – зі септиками. Бо каналізованими у нас є лише місто Чортків і селище Заводське (окрім приватного сектора). Є випадки, коли септики встановлюються буквально біля криниць, водогінних труб. Через це у минулі роки були спалахи дизентерії у районі Кадуба. По селах є багато таких сигналів: сусід сусідові септик викапав не там, де треба.

Зараз по селах виявляємо перевищення вмісту нітратів у криничній воді. Це також немала проблема. Адже якщо бактеріологічну проблему шляхом дезінфекції можна ліквідувати, то фактор перевищення нітратів говорить про те, що криницю на багато років можна використовувати лише у технічних цілях.

Чому саме нітрати? Це спричинюють і несанкціоновані гноєсховища на територіях, складування гною, використання великої кількості отрутохімікатів і пестицидів нашими аграріями. Це все всмоктується в землю, потрапляє в підземні горизонти.

– Чи інформуєте населення про такі негативні показники?

– Як тільки наша служба виявляє невідповідність за усіма показниками у пробах води, ми інформуємо сільських голів та місцевих медиків, щоби населення про це знало і була можливість запобігти тим чи іншим захворюванням.

– Дякую за інтерв'ю.

Оксана СВИСТУН
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Газета Чортківського району

індекс 61366

«Голос народу» – тижнева газета, виходить з 1939 року; реєстраційне свідоцтво ТР № 355 від 31.05.2004 р.; день виходу – п'ятниця, наклад – 2600 примірників. Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3. Ел. пошта: golnar@ukr.net. Електронна версія «Голосу народу» на веб-сайті районної ради: www.chortkivrr.te.ua.

Тел. кореспондентів – 2-15-42, 2-36-85; бухгалтера – 2-16-06.

Редактор Любомир ГАБРУСЬКИЙ, тел. 2-12-43.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Передрук матеріалів газети без письмової згоди редакції заборонено! Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТзОВ «Буковинський видавничий дім», м. Чернівці, вул. Василя Лесина, 31. Тел. (0372) 54-45-46.

Відповідальна за випуск Тетяна ЛЯКУШ

До відома громадян

ГРАФІК

визного прийому громадян головою районної ради та його заступником в населених пунктах району у приміщенні сільських рад

ШЕПЕТА В.М.	Антонів Свидова Мухавка	29 червня	з 9-ї до 11-ї год. з 11-ї до 13-ї год. з 13-ї до 15-ї год.
ПУШКАР П.І.	Скомороше Звиняч Косів	1 липня	з 9-ї до 11-ї год. з 11-ї до 13-ї год. з 13-ї до 15-ї год.

Стихія

І грім, і злива, й град у другий день Зелених свят

Зелені свята споконвіку помітні в нашому краї дощами. Не зрадили небеса цій давній традиції й минулого понеділка. Проте як?..

20 червня відзначається день пам'яті священномученика Феодота (Федота) Анкірського. У народі святого Феодота називали Врожайником: «Святий Феодот тепло дає – жито в золото веде». Для наших пращурів погода цього дня мала велике значення: якщо вона тепла, ясна, то врожай буде хороший, зерно велике; якщо дощ – зерно буде погане. Минулих часів прислуховувалися й до лісу: перед грозою він притихає. Слідкували за громом: якщо довго гримить – буде град. Цьогоріч 20-й день першого місяця літа видався різноликим. Де лиш хмарилось, а десь і стугоніло, гриміло, лилося та сипалось. Доправилося те все й до повалених дерев, і прикрого градобою, внаслідок котрого постраждали поля, і знеструмлення людських осель. Повертаючись другого дня свят від гостин у матері, довелося нашій колесі по газетярському цеху довгенько простояти поблизу чотирьох доріг від Ромашівки до Косова, аби дочекатися пропуску автівки на розчищений від звалених дерев гостинець. Стихія вражаючим

крилом зачепила північно-західну зону Чортківщини: «накрило» села Ридодуби, Ромашівка, Джуринська Слобідка, Джурин, Полівці... Які ж збитки? Відповідно до моніторингу відділу з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення, управління агропромислового розвитку РДА, аж 832 гектари сої втратило ПАП «Агрополіс» – на території Джуринської сільської ради, 175 гектарів озимої, 34 га ярої пшениці – відділок «Ридодуби» ПАП «Дзвін». Практично тридцять відсотків зерна вибило з колоса на ґрунт. 80 гектарів сої знищила стихія і в господарстві тамтешнього приватного підприємця Бобка. Шквальні вітри зняли покриття на ридодубівській новітній майстерні...

Майже впродовж доби деякі населені пункти залишалися без енергопостачання – повної віднови досягнуто наступного дня на 17-у годину. Для цього знадобилися цілеспрямовані зусилля чотирьох ремонтних бригад Чортківського РЕМУ.

А що ж людські оселі? Град не помилював селянські дахи в тих же Джуринській Слобідці, Джурині, Полівцях: їх мешканці звернулись до тамтешніх сільських рад, де й узято «на олівець» наявні збитки. Аби їх зліквідувати, наразі лиш у зазначених селах, знадобиться близько сотні листків шиферу, 30 метрів квадратних покрівельної бляхи.

Проте не ремствуймо на долю, погляньмо, що наробила стихія на Буковині, Закарпатті та в Прикарпатті. Порівняно з тими збитками маємо хіба лиш «квіточка». Й на цьому спасибі небесній «канцелярії» – за милість до нас.

Дізнавалась Анна БЛАЖЕНКО

На знімку: ось так розмило дорогу в Уерині

Агросектор

«МРІЯ» продемонструвала результати посівної кампанії

Під час прес-туру на Тернопільщину, що відбувся 16 червня, Агрохолдинг «МРІЯ» продемонстрував результати посівної кампанії, які стали можливі завдяки сучасним технологіям обробки землі. Цьогоріч у «МРІІ» сіяли, здебільшого використовуючи No-till, Mini-till, а також розкидним способом. Загальна площа ярих культур по Компанії становить 83 тис. га. За словами операційного директора Агрохолдингу «МРІЯ» Віктора Кухарчука, основним фактором, який вплинув на посівну кампанію цього року, були погодні умови. Саме через ранню заляжку та холодну весну довелося змістити посіви. Спочатку сіяли соняшник, потім кукурудзу та сою.

«До прикладу, 30 відсотків від усієї площі озимої пшениці ми сіяли розкидним способом і «заробили» турбомаксом. Перевагою розкидного способу

є те, що він розкриває повний потенціал рослини, – наголошує Віктор Кухарчук. – На сьогодні стан посівів відмінний. Сподіваємося на непоганій врожай. Загалом у залежності від регіону перед посівом озимих ми по-різному готували ґрунт. Десь довелося дискувати на 10-15 см для того, щоби підняти ґрунт і вирівняти його, десь – використовували сівалки в No-till одразу після збору врожаю. Частину площ сіяли розкидачами, а потім робили лушення. Частина соняшнику посіяна за технологіями No-till, Mini-till, частина – за традиційною підготовкою. Все, що роблять з допомогою хімічних засобів, ми досягаємо технологічними моментами. Але й не було якоїсь одної виокремленої системи. Щоразу ми робимо так, як вимагає від нас земля, клімат і сама культура. Ми наближаємо кожну культуру до максимально природних умов. Розкриваємо потенціал, знаючи фізіологію».

Операційний директор Агрохолдингу також додав, що в поточному році температурний режим і кількість опадів є більш сприятливими для озимої пшениці.

За підсумками весняної посівної кампанії, в структурі ярих «МРІІ» значну частку займає соняшник – 42,6 тис. га. Великі площі відведені також під ярі ячмінь та ріпак – культури, які Компанія цьогоріч вирощує вперше і якими засіяла, відповідно, 11,2 і 9,8 тис. га. Кукурудза посіяна на площі 9,1 тис. га, соя займає 6 тис. га. Традиційною для «МРІІ» картоплею засадили, як і планували, 2 тис. га. Нішевими культурами Агрохолдинг засіяв загалом понад 1,3 тис. га, в тому числі це – гірчиця, гречка, квасоля, сорго, горох. А для потреб власного тваринництва «МРІЯ» засіяла 648 га силосної кукурудзи і 122 га люцерни.

Прес-служба Агрохолдингу «МРІЯ»

Спортивна галузь

Здорові діти – надійні майбутні захисники Вітчизни

Нещодавно народний депутат України О.Барна за участю голови райдержадміністрації М.Сташківа провів нараду щодо розвитку фізичної культури й спорту в районі, популяризації здорового способу життя та вирішення інших проблемних питань спортивної галузі. У нараді взяли участь заступник голови РДА І.Віват, керівники районного і міського відділів освіти та в справах молоді і спорту, дитячо-юнацької спортивної школи тощо.

Народний обранець та учасники наради обговорили питання розвитку спорту на селі, підготовки навчальних закладів району до нового навчального року, розвитку індивідуальних і силових видів спорту серед школярів, необхідність впровадження секцій у ЗОШ району та спортивній школі, будівництва спортивного залу для ЗОШ № 6 м. Чорткова, передачі на районний баланс спортивного комплексу інституту підприємства і бізнесу та перспективи створення на його базі військового ліцею. О.Барна під час наради наголосив на тому, що всі спортивні заклади в районі повинні працювати незалежно від того, на чиєму вони утриманні.

– Наше із вами завдання – приділяти належну увагу спортивному вихованню молоді, аби в майбутньому мати здорових дітей та справжніх чоловіків, які готові й спроможні боронити народ і країну, – підкреслив О.Барна.

Народний депутат звернув увагу на необхідності більшого розвитку силових, індивідуальних видів спорту, доповнивши діючу в ДЮСШ секцію вільної боротьби ще й боксом, різного роду єдиноборствами, зокрема бойовим гопаком, хортингом, фріфайтом тощо. Окрім вищезазначеного, народний депутат наголосив на тому, що за час літніх канікул потрібно належно підготувати заклади освіти до навчального року в питанні енергозбереження, так як із-за можливої сурової зими ми витратимо більшу частину бюджетних коштів на опалення замість належного фінансування матеріальної бази шкіл, навчального процесу та спортивної роботи.

Під час наради М.Сташків звернув увагу на те, що спільно із відділом освіти РДА на даний час активно ведуться роботи по енергозбереженню в навчальних закладах Чортківщини. Підсумовуючи результати наради, були висловлені сподівання на подальшу плідну співпрацю щодо реалізації у районі державної політики з питань фізичної культури і спорту. Народний депутат О.Барна, підбиваючи підсумки зібрання, акцентував увагу на діяльності кожної посадової особи задля належного розвитку фізичної культури і спорту в сільській місцевості та дав ряд доручень відповідальним виконавцям з відповідних структур виконавчої гілки влади та місцевого самоврядування з порушених на нараді питань.

(За інф. веб-сайту Чортківської РДА)

У райдержадміністрації

У вівторок, 21 червня, відбулася нарада з керівниками структурних підрозділів, відділів та управлінь райдержадміністрації під головуванням очільника РДА М.Сташківа та за присутності голови райради В.Шепети.

На порядку денному обговорювалися питання життєдіяльності району. Кожен із керівників доповідав про стан справ сьогоднішнього дня. Загалом було охоплено усі галузі краю: медицини, освіти, соціального обслуговування населення, спорту, культури. Мова велася про ремонти та задачі об'єктів (ФАПів, шкіл) у селах Росохач, Біла, Нагірянк, Білобожниця, дитячо-юнацької спортивної школи. Серед усіх виокремилася питання щодо сплати податків, виконання районного бюджету та співфінансування видатків на надання послуг об'єднаними територіальними громадами. Ось щодо останнього, то тут начальник фінуправління РДА Г.Ізвєкова, як-то кажуть, рознесла в пух і прах «роботу» керівництва Білобожницької об'єднаної територіальної громади, наголошуючи на тому, що її голова повністю ігнорує не те, що вказівки, поради, прохання, а й закони самоврядування.

Головний аграрій району І.Заболотний інформував про збитки, що завдав буревій та град минулими вихідними у селах Джуринська Слобідка, Джурин, Ромашівка, Ридодуби, а також повідомив, що за сприятливої погоди на полях району вже стартуватиме жнивна кампанія.

Між проблем винесли на-гора й щодо краєзнавчого музею, який довгий час був районним, а віднедавна ввійшов у підпорядкування міського відділу культури (особливий акцент ставився на цільовому використанні коштів).

Підсумовуючи нараду, головуючий М.Сташків дав певні розпорядження в напрямку активізації роботи всієї райдержадміністрації.

Тетяна ЛЯКУШ

Насліддя

Бо всі ми – Божі діти

Як і традиційно щороку, впродовж двох червневих днів понад півтора десятків дітей з десяти парафій Тернопільсько-Теребовлянської єпархії УПЦ КП відпочивали, спілкувалися та поглиблювали духовні знання, засвідчуючи це в різноманітних конкурсах і змаганнях.

Бо табір мав гасло – «Юні знавці Біблії». А провадило його духовництво Чортківського деканату. Як і завжди, збиралися на подвір'ї церкви Святої Покрови, де й відправлено молебень до Ісуса Христа. А потому табора прийняв замок Гольських, розмістивши наметове містечко (тут більшість дітвори й заночувала – адже і вечір, і ранок лучив її в спільних намірах). Таборним розкладом були передбачені як духовні бесіди, так і різноманітні інтелектуальні ігри-конкурси: відгадування біблійних персонажів, кросворди духовного наповнення, мовні завдання виключно українського змісту. А ще – спортивні змагання: куди ж без них? Неодмінна дискотека (теж в тему), перегляд кінофільму «Настоятель». Звісно, вечірня та ранішня молитва, купання в купальні

Всецариці.

Разом із дітворою залюбки долучалися до конкурсів і змагань її духовники – священники парафій Чорткова й Тернополя, Скородинців, Бичківців, Косова, Калинівщини, Білобожниць й Заводського, Пишківців та Медведківців. А ще – тамтешні вчителі (і недільних шкіл – теж). Ненав'язливо, просто і дохідливо просіювалась на дитяче сприймання істина, що всі ми – Божі діти. І ще – українці, патріоти своєї землі, нашої Батьківщини з довгою, багатого історією.

о. Андрій ЛЕВКОВИЧ,
священик церкви Святої Покрови
м. Чортків
Фото автора

Бувальщина

Біда обтяла мріям крила

У липні цього року минає 11 років відтоді, як у страшній автокатастрофі в Івано-Франківську загинула найкраща університетська подруга моєї доньки Ірина Боднар з Чорткова. Доля не вділила їй жодного робочого дня. Думалося, що все ще попереду. Та, на жаль, не судилося. А може, мрії талановитої, музично обдарованої жінки здійснилися там, на небесах? Відповідь знає тільки Всевишній...

Моя донька Оксана навчалася в музичному училищі чарівного прикарпатського міста Дрогобич, а згодом – в педагогічному університеті на музичному відділенні. В училищі з Тернопільщини ніхто з нею не вчився, а в університеті донька мала двох подруг-землячок: Ірину Боднар з Чорткова та Любу Лилик з Боршева, котрі спершу навчалися на музичному відділенні Чортківського педучилища. Всі дівчата були надзвичайно талановиті, закохані в музику й раділи, що мають змогу розвивати свій талант.

Оксана та Люба навчалися в магістратурі, а Іра вийшла заміж і поїхала за чоловіком у військову частину на Закарпаття. Не працювала, бо згодом народила синочка Олежика. Мою доньку взяла за хресну. Досі Оксана згадує слова Іринової мами, сказані на хрестинах: «Пам'ятай, Оксано, що роль хрещеної мами дуже важлива. Якщо з батьками дитини щось стається, то хрещена бере їхні обов'язки на себе...». Кажуть, материнські слова пророчі. На жаль, у цій історії сталося саме так.

Одного липневого дня Іра з чоловіком і сином поверталася в Закарпаття після відпустки – і трапилася біда. Вона обтяла крила мріям молодій жінки. Іра загинула в ДТП одразу на місці, залишивши сиротою трирічного сина.

Нині Олежику 14 років, він живе і навчається в селищі Заводське. У нього є друга мама. Та на свята, дні народження Олег з татом і другою мамою зустрічаються з хресною Оксаною, а щороку на Старий новий рік хлопцезь з батьком приїжджають до хрещеної на вулицю Київську в Чорткові засівати. Оксана обіймає похресника, цілує... Їй здається, що передає дитині тепло рідної матері. Він так схожий на неї!

Спи спокійно, дорога Ірочко! Нехай земля тобі буде пухом...

Марія ПОЖАРНЮК,
с. Кривеньке

За ґратами

У Пукача – довічна чортківська прописка

Нещодавно зі столичного ізолятора СБУ до Чортківської в'язниці був етапований колишній начальник департаменту оперативної служби МВС України, екс-генерал міліції Олексій Пукач, який визнаний винним у вбивстві Георгія Гонгадзе – українського опозиційного журналіста, відомого своїми критичними антивладними виступами.

Довідка.

16 вересня 2000 р. Георгій Гонгадзе, вийшовши з роботи, вдома так і не з'явився. 2 листопада в лісі біля Таращі було знайдено обезголовлений труп, рідні впізнали у ньому Георгія. Керівництво МВС і СБУ, як з'ясувалося пізніше, мали безпосереднє відношення до зникнення журналіста, намагалися всіляко заплутати хід розслідування, слідство спеціально затягували.

4 березня 2005 р. із двома кульовими отворами в голові був знайдений генерал міліції, колишній міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко, який підозрювався в організації вбивства Георгія Гонгадзе. Смерть генерала була названа самогубством.

15 березня 2008 р. Апеляційний суд міста Києва визнав винними трьох колишніх співробітників Департаменту зовнішнього спостереження та кримінальної розвідки МВС України в скоєнні вбивства Георгія Гонгадзе і призначив їм покарання у вигляді позбавлення волі строком від 12 до 13 років.

У ході розслідування виявилось, що Пукач безпосередньо був причетним до вбивства; перебував у розшуку з 2005 року; 21 липня 2009 р. його було затримано і доставлено до Києва.

30 серпня 2011 р. під час судового засідання Олексій Пукач зізнався, що власноруч

убив Георгія Гонгадзе.

29 січня 2013 р. колишній начальник головного управління кримінального розшуку МВС Олексій Пукач за вбивство Георгія Гонгадзе засуджений Печерським районним судом за статтями 365 (ч. 2), 364 (ч. 3), 166 (ч. 3), 93, 70 ККУ до довічного ув'язнення з конфіскацією майна і заборонаю займати державні посади.

Як тільки-но «просочилася» інформація про прибуття фігуранта однієї з найгучніших кримінальних справ за всю історію незалежності України до Чортківської в'язниці, нас (кореспондентів районки) переповнювала цікавість про те, як же довічник «обживається» на новому місці. Власне з такою метою редакційного (доволі непересічного) завдання я й поспішила туди, куди не кожен зваяжить навідатися, – до мурів із колючим дротом.

Слід зауважити, донедавна це був Чортківський слідчий ізолятор (СІЗО), та Наказом ДПТСУ від 6 листопада 2014 р. за № 677/ОД-14 його реорганізовано в Чортківську установу виконання покарань управління Державної пенітенціарної служби України в Тернопільській області № 26.

Направду, ступивши в загаття стін, що сувоєм історії зберігають криваві події ми-

нущини (перший камінь даної споруди було закладено ще за Австро-Угорщини у 1898 р., більше століття функціонує як тюрма), мене охопила якась моторошність. Проте за лічені хвилини вона прищпорилася доброзичливістю та приємною розмовою з моїми візаві – начальником УВП № 26 полковником внутрішньої служби Володимиром Заверухою і старшим інспектором зі соціально-виховної та психологічної роботи підполковником Тарасом Бакумом.

На превеликий жаль, ув'язнений Пукач категорично відмовився спілкуватися і надавати будь-які коментарі, та мої відвідини даної установи були немарними. Незвичний, так би мовити, оглядовий екскурс в'язницею мені провів п/п-к Бакум. І все, що я мала змогу споглядати наочно, мене неабияк подивувало (в хорошому розумінні цього слова): кожна камера обладнана сантехнікою, необхідною для особистої гігієни; у кімнаті психоемоційного розвантаження – сучасний плазмовий телевізор (до речі, вони є майже у кожній камері), великий акваріум із різноманітними рибками, відповідна музика для релаксу; бібліотека; спортивна зала; і хоча затишок за ґратами не є затишком, та все ж по-домашньому ошатно облаштована кімната-камера для матері з дитиною. Неповнолітні, які тут перебувають, створені всі умови для навчання, складання іспитів, ЗНО. Цікавість спонукала мене зазирнути, щоправда через маленьке скельце у дверях, і в камеру довічно ув'язнених... Час оглядин акурат припав на пору обіду. Правду сказати, в'язнів годують ситніше аніж хворих у лікарні (страви – з м'ясом).

Про те, чого я з-за певних причин не мала змоги загалом побачити, розповів у ході спілкування, підтверджуючи фотографіями, начальник в'язниці.

Через брак державного фінансового забезпечення, – мовляв п. Заверуха, – застосовуємо всі реальні можливості, щоби самотужки підзаробити додаткові кошти, ну і, безумовно, дбаємо про економію. У нас є старий цех із відповідним устаткуванням, де майстри-ув'язнені виготовляють різнома-

нітні вироби з дерева (як для потреб установи, так і на замовлення); на території діють пекарня й підсобне господарство (в даний час утримується кілька десятків голів свиней), тож самостійно забезпечуємо себе хлібом і м'ясом. Не менш важливо, є власна свердловина (водопостачання – безперебійне). Відрадно зазначити, в режимному корпусі проведено капітальний ремонт покрівлі, а також – системи опалення, функціонує газова котельня, що дає змогу опалювати всі об'єкти установи. На часі проводиться капітальний ремонт окремих камер. До того ж – встановлено нову рентгенівську апаратуру. Слід зауважити, в'язниця має на своїй території власний храм, у якому щонеділі та в святкові дні душпастирі проводять богослужіння для засуджених. Адже усвідомлюємо, що невідбулися – це також люди, котрі, на жаль, заблукали на складному життєвому шляху, і їм, мабуть, як нікому, вкрай необхідна перш за все моральна підтримка і вселення віри та надії в милість Божу.

До речі, щодо осіб, позбавлених волі, – у Чортківській УВП певний час відбував покарання кілер – серійний убивця, – на чорному рахунку якого – доведених 14 убивств; на часі тут перебуває (окрім жінок і неповнолітніх) кілька сепаратистів, кілька довічників, серед яких – ув'язнений Пукач. Багато хто здивований тим, що екс-генерала не відправили в спецв'язницю для засуджених правоохоронців (що на Чернігівщині). Там немає блоку для засуджених на довічне. Тому на найближчі роки Чортківська тюрма буде Пукачу домом, але не виключено, що за кілька років його можуть перевести в іншу.

Зараз Олексій Пукач знаходиться в одинокій камері для довічно засуджених, у секторі максимального рівня безпеки; з його боку, як інформував начальник УВП, порушень порядку немає.

Користуючись нагодою, зважуючи на чисельну читальню аудиторію районної газети «Голос народу», начальник Чортківської УВП № 26 Володимир Заверуха запрошує бажаючих краян поповнити штат працівників даної установи, оскільки на часі нарізла проблема з кадрами. Щоправда, робота – не з легких, та все ж, можливо, знайдуться рішучі; заробітна плата – пристойна.

Тетяна ЛЯКУШ
Фото Ореста ЛІЖЕЧКИ

Родовід

«А мама поїхала в Польщу...»

«А моя бабуся Віра в лікарні, я до неї їздила! — одразу повідомляє нам, неочікуваним взагалі-то гостям, світло-коса моторна дівчинка, лиш тільки ми наближаємось до атракціонів, де бавляться діти. — Вона несла воду і підвернула ніжку, — деталізує. І пропонує знайомство абсолютно по-дорослому: — Я — Бучинська Світлана Сергіївна.»

До дитячого садка у Бичківцях ми загоостили мимовільно, угледівши з вулиці надто ошатну будівлю та барвисті-барвисті дитячі гойдалки, гірки й таке інше. Доки гомоніли з дітьми (нехай хтось спростує постулат, що сільські діти нині такі ж розкуті, як і в місті), підоспіла й вихователька Ірина Романівна Король, котра трохи поодаль настійно переконувала в чомусь когось з найбільших неслухнянців. А відтак нагодилася і власне завідувачка ДНЗ Галина Савівна Слоїк. Тут ми й прочули, що садок іменується «Берізкою», в чому неважко переконатися, бо ж он, мовляв, задля цього берізки й посаджено. Садок функціонує впродовж року, наразі відвідує його 22 дітей. Та це — не межа, бажаючи є, однак умови...

— Не можемо ми ще прийняти, бо другу половину будинку школа забрала, — констатує стан справ завідувачка. І далі: — Там друга зміна була, через що педагоги на сесію прийшли, сільських депутатів просили в оренду частину приміщення взяти, щоб другої зміни позбутися. Ми й дозволили...

Не сила втриматися від замилювання яскравим, аж позірним новітнім дахом, акуратно вимощеною відмосткою надоквіл приміщення. «Хто доклався?» — запитуємо. Виглядає, на покрівлю гроші виділили з райбюджету.

А ось сучасна огорожа, своєрідна візитівка садка, — то спромога місцевих господарів. Директор ПАП «Дзвін» Василь Градовий 5 тис. грн. на браму виділив, а очільник підприємства «Агропростір» Дмитро Ванькович — з огорожею, обмосткою постарався. «Тепер шукаємо ще спонсора на пліт звідсіля, збоку», — принагідно акцентує Галина Савівна. Атракціони, загалом дитячий майданчик — то сумарні зусилля батьківської спільноти.

Вихованці «Берізки» тоді саме прощатися із садком збиралися — очікувалось велике й гарне свято з цього приводу. Доки ми зі старшими бесідували, «упіймали» поглядом трохи сумні очі хлопчика. «То Володя замріявся», — пояснили нам. А ось чому сумовита замрія — бо мама поїхала в Польщу. Звісно ж, на заробітки. Кажуть (ось погляньмо: лише в тому одному, окремо взятому садку), не одна Володина мама в Польщі. Ще й у вже знайомій нам Світланки Бучинської. Тато — в Ангелінки Марушак. Борсаються дорослі по далекому та близькому заробітку, аби зодягнути-нагодувати своїх чад, аби дати їм забезпечене, збалансоване сучасними потребами дитинство.

Днями телеканал 1+1 завершив показ польського телесеріалу «Наші пані у Варшаві» — чуттєвого, потрібного, сучасного кіно, де, так би мовити, збоку, «прицілом» з Польщі, підгледіли одну з найсуттєвіших, найбільочіших проблем українського суспільства. Як же проектується вона в Україні?

А поки що побіля «Берізки» потроху наливаються багрянцем аж дві горобини. І в'яжуться в зерна горіхи, аби припасти згодом, під осінь, до рідної пуповини...

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Долі крізь видиво часу

Заміс минувшини на проекцію майбутності

«Голос народу», датований 15 листопада 1990 року, № 135 (7069). Перша-друга шпальти — аналітична публікація «Нових часів старі порядки, або Хроніка ромашівського життя». Ось цей чорно-білий фотознімок із підписом «Козацькому роду нема переводу». Малася «розшифровка» до нього і в текстурі тієї словесної аналітики: «Прибіг малий Сергійко — чорноокий, прудкий, у справжній козацькій смушковій шапці (кажуть, уже їй 70 (!) літ). Із колесом до воза. Удвох із дідом Павлом ми їх сфотографували. Як учорашній і завтрашній день Ромашівки.»

Минуло чверть століття, мало не 26 літ. Дідові Павлові — Павлу Пилиповичу Бойку, що мав на ту пору 80 поважних років, хоча ще й працював їздовим в рільничій бригаді, нині поминуло б за сотню літ. Давно нема його на світі, а що ж той 4-річний Сергійко? Який він, тоді завтрашній, а тепер нинішній день цього села з милозвучним, квітковим найменням?

І ось ми в Ромашівці. На подвір'ї ошатної оселі Семирозумів самісінько навпроти церкви гамірно: майстровиті хлопці якраз завершують перекриття даху. Брунатним полиском яскріє до сонця новітня металочерепиця. На щастя, й господарі тут ж — Теодозій Михайлович та Ганна Іванівна. У високому, кремезному юнакові (справжній козак!) впізнаємо з лиця отого чотирилітнього нашого знайомця 26-літньої давності. Такий же чорноокий, серйозний й усміхнений водночас. Нині його, вже 30-літнього, багато хто іменує з повагою — Сергій Теодозійович. Бо він — начальник караулу б-ї державної

пожежно-рятувальної частини м. Чортків (ДПРЧ-6 управління ДСНС України в Тернопільській області), капітан служби цивільного захисту. Одне слово, поважний чоловік, має в підпорядкуванні восьмеро осіб. Поміж означеними роками було навчання у Ромашівській, згодом Косівській ЗОШ, Львівському інституті пожежної безпеки МНС України, робота (котру слушно назвати службою) в Тернополі та Заліщиках. Чи має це стосунок до козацтва, напрошеного малому Сергійкові тим же дідом Павлом та його власним бажанням? Мабуть. Бо ж ті, хто присвячує себе службі в подібних структурах, неодмінно кладуть на вівтар України передовсім відданість аж до самопожертви.

— Дід Павло (рідний вуйко моєї мами) був великим патріотом, дуже захоплював козацькі звичаї, ознаки українства, — то вже мама Сергія, п. Ганна. — Кожух мав добрий і шапку козацьку. Сергійко її дуже любив і разом з дідом господарив.

Та не тільки в діда черпав хлопчик отой струмінь притягальної отчини. Ганна Іванівна, колишній медик із 26-літнім стажем роботи (вона й нині, як жартує чоловік, — рятувальниця чи й не для всього села, бо поспішає на поміч всім, хто попросить, чи вдень, чи вночі), надзвичайно цікава, патріотично налаштована особистість. Записала свій родовід аж до четвертого коліна — вже для онуків (теперішніх, по лінії доньки, й майбутніх, бо син наразі ще не одружений). Та й хіба можна їй по-іншому, коли дідо був у «Просвіті»: он, архівна знімка ще 1930 року... А ось тут, на прабатьківському ґрунті, здавна була олійня. Лиш ступаєш до оселі Семирозумів — так і зорить на тебе вишиття: «Господи, благослови всіх, хто входить в цей дім, дай крила всім, хто вихо-

дити з нього, даруй мир та спокій навіки всім, хто в ньому залишається». І то все — так ошатно, так вміло — бісером. Як і улюблений господинею портрет Кобзаря в світлиці.

А господар дому — на все слово господар. Довголітньо Теодозій Михайлович не розлучається з водійським кермом: колись — у Косівській сільгосптехніці, нині в Тернополі трудиться, далеkobійником. Та господу знай удосконалює (якби таких чим більше, то й Україна вже стала б як заможна держава), каже, аби лиш було для кого. Трохи й журяться Семирозуми, що одне їх крило, донька Галина із зятем Петром, онучками Софією та Оленкою, далеченько — в Америці, в Детройті проживають вже два роки. Ось-ось на вакації мали б прибути до отчого порога. То нестабільність в Україні жене світами в пошуках щастя наш цвіт — донька Семирозумів вчителькою рідної мови-літератури десять літ працювала, зять Петро Грошко — ветлікар.

Однак вірою в майбутність України — неодмінно добру майбутність! — сповнене материнське серце Ганни Іванівни. Широ ділиться сокровенним: над усе любить подорожувати. Ні, не закордонами, а святими, паломницькими місцями. «Люблю нікого з собою не мати, щоб могла я поговорити і зі Львовом, і з Києвом, щоб було це для мене, для душі», — мовить дуже пристрасно. Й на Подолі любить блукати, Володимирський собор, Михайлівський відвідати чи й Лавру, Андріївську церкву. Оце ось з 11-літньою внучкою, Софією, планують до Львова по приїзді дітей з-за океану вирушити, бо й на Личаківському цвинтарі ще не все оглянули, і в опері не були...

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Духовна обнова

Село, де б'є цілюще джерело

Прошло вже двадцять років, як у Колиндянах було збудовано капличку з нагоди Дня Незалежності України. Святиня відразу стала однією з найвизначніших окрас села. Та час безжално бере своє, і селяни, яким небайдужий рідний край, давно заговорили про необхідне відновлення каплички. Адже це місце, де за традиціями мінімум тричі на рік – на Різдвяні свята, Водохреща та Зелені свята – збирається вся колиндянська громада для освячення води.

За відновлення взявся колектив ПАП «Нічлава» на чолі із Володимиром Заліщук (на знімку), до них приєдналися підприємці, громада, майстри із різних куточків району. «Реконструкція була запланована ще на осінь, та погодні умови, на жаль, цьому не сприяли, тому капітальний ремонт розпочався навесні цього року, – каже Володимир Васильович. – Хотіли завершити до Зелених свят, аби селяни, не зраджуючи традиціям, могли посвятити воду вже в цілковито оновленій святині».

Та не тільки двадцятирічною історією багата ця капличка, а і йодованою водою. У планах є встановлення таблички попри дорогу, аби зацікавлювати туристів лікувальним джерелом. «Навіть зараз багато людей з різних куточків України не оминають нашу капличку, адже знають про

лікувальні властивості води у ній, – додає Володимир Васильович».

Тож за доволі короткий термін у капличку вдалось вдихнути нове життя – нова огорожа, оздоблена декоративним камінням, замінена бруківка, встановлені лавочки, аби надати місцю затишку та красивий вхід у вигляді арки. І от вже на День Святої Трійці всі селяни разом із отцем Юрієм Верхомиєм та церковним хором пройшли процесією до каплички, аби посвятити воду та сповна насолодитись новенькою святинею, яка, без сумніву, ще довгі літа залишатиметься головною окрасою Колиндяна!

Тарас ЗАЙЦЬ

Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Свято

Дев'ятеро випускників Сосулівської дев'ятирічки

Таки є щось казково-романтичне у випускних вечорах сільської глибинки. Те, чого не побачиш вже ніколи у місті. Тієї неповторної святкової аури, того єднання сільської родини, що збирається раз у рік на шкільному подвір'ї, аби вирядити в доросле життя свою молоду поросль, майбутнє села...

Саме такі емоції переповнювали автора цих рядків на вечорі вручення атестатів у Сосулівській ЗОШ І – ІІ ступенів позаминулої неділі.

Різнокольорові кульки ледь колихає над головами присутніх теплий червневий вітер, у барви веселки вбрався крейдою асфальт, на який поважно ступають у супроводі батьків під браваурний марш і дружні оплески сільчан п'ятеро красунь-випускниць у вишуканих сукнях і четверо юних легенів в елегантних костюмах: Наталія Андруськ, Марія Галат, Ольга Ковальчук, Ігор Крупський, Василь Остапчук, Степан Рижак, Марія Сапішук, Ульяна Сапішук, Ярослав Юрків. Для них, головних винуватців свята, цей день стане особливо пам'ятним. Адже торжество вручення атестатів про неповну

середню освіту збіглося зі ще однією знаменною подією в історії села – відкриттям погруддя славетному Камеяреві.

І ось, нарешті, омріяні атестати, вагу яких п'ятнадцятирічні юнаки та дівчата ще десь не до кінця усвідомлюють, уже в їхніх руках. Для кожного з них директор школи Василь Федорович Миколишин добирає теплі батьківські напутні слова, аби щось побажати на прощання. «Це – ваш перший заробіток», – жартівливо мовить отець Володимир Заболотний. А інший душпастир – Роман Глубіш під враженнями від попередньої події порівняв їхні

перші у житті отримані документи з тими молоточками, якими їм доведеться «лупати цю скалу» Науки.

З вітальним словом до випускників звернувся почесні гості – народний депутат України Олег Барна, заступник голови райдержадміністрації Іван Віват. «Пам'ятайте про своїх батьків, вчителів і про тих наших хлопців на сході, котрі ціною свого життя стримали ворога. Моліться за них!», – мовив народний обранець від Чортківщини. «Ви – майбутня еліта нашої нації! – наголосив І.Віват. – Обирайте ті професії, де ви зможете себе зреалізувати як громадяни, які потрібні нашій землі Україні. До нових перемог!». Було мовлено багато подячних слів, піснених і

віршованих вітань на адресу учителів, батьків, рідної школи й з уст випускників.

Та ось він, прощальний вальс на шкільному подвір'ї, яке за довгих дев'ять літ стало для них таким рідним і близьким. Звідкіля й узялася непрохана сльоза на щоці матері й батька. Здавалося, наче вчора уперше привели вони за руку своїх «чомучок» на перший у їхньому житті урок. А сьогодні вони, такі вже дорослі, самостійні, прощаються з рідною школою. Але той тісний між ними зв'язок ніколи не пориватиметься. За п'ять, десять, двадцять років вони знову сюди повернуться на зустріч з однокласниками чи приведуть до Країни Знань уже своїх дітей, онуків. Тож бережіть теплі спогади про рідну альма-матер, яка дала вам путівку в життя, дорогі випускники-2016! Будьте справжніми громадянами своєї країни. Хай хранить вас Господь!

Любомир ГАБРУСЬКИЙ

Фото автора

На замітку

Заощаджуємо воду

Закривати воду (!), якщо не користуєтесь водою тут і зараз. Немає нічого складного в тому, щоби закрити кран під час гоління, чищення зубів, зняття шкірки з овочів і фруктів. Якщо простише не думати про це – варто встановити електронний змішувач. Тоді вода литиметься лише тоді, коли хтось підносить руки або посуд до крану. Ощадливіше користуватися змішувачем у вигляді ручки, ніж стандартними двома кранами. Можна встановити комфортну температуру, вмикати та вимикати кран одним рухом, а не крутити крани щоразу, марно витрачаючи воду та гаючи час. Необхідно стежити за станом сантехніки та вчасно ремонтувати її. З крану, що протікає, щомісяця вилітають сотні та тисячі літрів води. Це дорівнює кільком ваннам. Якщо в будинку центральне водопостачання, то варто встановити лічильники на воду, як гарячу, так і холодну. Інакше людина сплачуватиме з власної кишені за кожен прорив на

трасі або за сусіда, який не відремонтував свій кран.

Приймати душ – економніше, ніж приймати ванну. Через насадки, які розпилюють воду, витратиться у кілька разів менше води.

Для заощадження води під час миття посуду варто встановити подвійну раковину. Тоді можна мити посуд в одній частині, а полоскати – в іншій.

Не рекомендується розморожувати продукти – м'ясо, рибу – під струменем. Це не лише марне витрачання води та тепла, а й знищення корисних речовин продуктів.

Слід використовувати побутові прилади, які заощаджують працю, час та ресурси. Наприклад, автоматичні пральні машини, посудомийні машини тощо.

Необхідно перекривати вентиль для води, якщо приміщення залишають на кілька днів.

Відділ розвитку інфраструктури райдержадміністрації

Корисні поради

Як боротися з «колорадами»

«Ой лишенько, ті жуки вже чисто заїдають!» – як часто випадає чути таке розпачливе зізнання з вуст чи то селян, чи й містян. Далекі, засобів для порятунку другого хліба на столі українців – картоплі – наразі не бракує. Хімічних, причому, недешевих, проте нерідко малоефективних. Та ми забуваємо про народні засоби боротьби з «колорадами». Чимало ж хто поцінує, що вони виправдані.

Настій подрібненого листя і пасинків помідорів, які заливають теплою водою (з розрахунку 1 кг на відро води), настоюють 3-5 годин, потім добре розмішують, проціджують, додають 2 столових ложки рідкого або 30-40 г розчиненого господарського мила.

Можна й по-іншому. 3 кг зеленого подрібненого бадилля з помідорів залити 10-ма літрами води і кип'ятити на невеликому вогні 30 хвилин. Після відстоювання відвар проціджують. Для обприскування на кожні 10 л води беруть 2 літри відвару і додають 40 г мила.

Годиться і настій часнику. Для цього беруть 200 г стрілок або голівок і подрібнюють їх. Настоюють у 10-ти літрах води. Перед обприскуванням розчину додають 40 г господарського мила.

Добре діє й настій листя тополі: піввідра його кип'ятять 15 хвилин, розчиняють у 10-ти літрах води, настоюють 3-4 дні і обробляють посадки.

Згубно діє на личинок колорадського жука настій кори білої акації, а також квіток соняшника. 1 кг кори акації або 0,5 кг квіток соняшника настоюють у 10-ти літрах води протягом 2-3 днів (кору попередньо підсушують і подрібнюють), проціджують розчин через марлю або мішкунину і обприскують посадки картоплі.

Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Рецепти

Кабачкова піца

Її ще можна назвати царською. І то – цілком заслужено. Знаєте чому? Бо кабачок нинішньої пори справді царствує на столі кожного, хто дбає про власне здоров'я. Адже цей овоч-фрукт (бо слугує й основою, скажімо, для варення!) – надзвичайно корисний. Велика кількість каротину і вітаміну С обумовлює його загальнозмичну властивість. Так як кабачок допомагає позбутися зайвої рідини і нормалізувати водний баланс, то він показаний при холециститі, піелонефриті, хронічних нефритах, хронічному коліті, сечокам'яній хворобі. Ці ж властивості овоча сприяють зняттю набряклості, виведенню шлаків і навіть допомагають у боротьбі з целюлітом. Високий вміст пектинових речовин сприяє виведенню «поганого» холестерину. Рекордно високий вміст калію і магнію корисний для серцевого м'яза, залізо покращує властивості крові і збагачує її киснем.

А що то за розкіш – кабачкова піца! Спробуйте – не пошкодуєте. Отже... *Інгредієнти:* 2 молодих кабачки, 3 яйця, 1 склянка борошна, 2 помідори, 200 г будь-якої ковбаси, зелень, 150 г твердого сиру, соняшникова

олія, 2 зубці часнику, сіль, чорний мелений перець.

Спосіб приготування: кабачки натріть на грубу тертку і посоліть. Коли вони підйдуть соком – злийте його. Додайте яйця, борошно, зелень, подрібнений часник, сіль, перець і все ретельно перемішайте. Масу вилийте на змащене олією деко. Зверху до вільно поріжте ковбасу та помідори. Поставте у розігріту до 180 градусів духовку і запікайте близько півгодини. Потому вийміть, потріть твердим сиром і поставте у духовку ще на 5 хвилин, щоб сир розплавився.

Смачного!

Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Футбол

Юні чортківські футболісти – треті в області!

Днями завершилися фінальні змагання обласної дитячо-юнацької футбольної ліги серед юнаків 2000-2001 та 2002-2003 років народження сезону 2015/2016. Ігри відбулися на футбольних полях села Байківці Тернопільського району та КЗ «ДЮСШ з футболу та інших ігрових видів спорту» Тернопільського Національного педагогічного університету імені В.Гнатюка. П'ятнадцять кращих команд брали участь у фінальних частинах турніру.

Вихованці тренера Чортківської РК ДЮСШ Віктора Данилишина 2002-2003 р. н. доволі впевнено пройшли весь етап змагань і зайняли в своїй підгрупі перше місце. У фінальній частині, яка проходила безпосередньо у Тернополі, зустрілися 8 команд: дві з Тернополя, по одній із Бережан, Теремовлі, Козови, Шумська, Кременця та Чорткова.

Перспективні чортківські футболісти лише раз за весь турнір зазнали присмаку поразки, трапилося це у протистоянні із тернопільцями. Втім, невдача ніяким чином не вдарила по психології та амбіціях команди, адже в матчі за третє місце підопічні автора цих рядків «знищили» команду Козівської ДЮСШ із рахунком 6:0.

Окрім звитяги командної, на турнірі

встиг відмітитись учень ЗОШ І – III ступенів № 2 м. Чорткова Дмитро Баліцький, котрого обласна Федерація футболу визнала кращим воротарем турніру.

Ширу подяку просив тренер висловити батьківському комітету на чолі з Іваном Володимировичем Яковичаком, який, не шкодуючи ні сил, ні коштів, підтримував команду протягом усього сезону. Без їх підтримки не було б медалей. Немалу роль зіграла постійна допомога від керівництва Чортківської районної ради, районної державної адміністрації та Чортківської ДЮСШ – з миру по нитці, як-то кажуть.

Тарас ЗАЙЦЬ

І знову поразка

Чемпіонат області. 7-й тур. ФК «Копичинці» – ФК «Чортків» – 1:0.

На жаль, чортківчани знову зазнали своїх уболівальників у виїзному дербі проти сусідів – ФК «Копичинці», мінімально поступившись у виїзному матчі з рахунком 0:1. Щоправда, якщо попередні рази було, як то кажуть, «без варіантів», то тут не обійшлося без допомоги судді, котрий вилучив ще в першому таймі капітана чортківчанина Павла Ткачука і призначив сумнівний пенальті, який господарі матеріалізували у забитий гол.

Чемпіонат району. 7-й тур

Перша група

Гор. Вигнанка – Улашківці – 3:2;

Звиняч – Косів – 1:2; Ягільниця – «Калічівка» Чортків – 3:1; «Буревісник» Пробіжна – Колиндяни – 4:3; Заводське – Нагірянк – 2:1; Бичківці – Гадинківці – 3:0.

Друга група

Зона «А». Милівці – Базар – 1:2; Джурин – Скородинці – 2:1; Ромашівка – Палашівка – 5:4; Росохач – Сосулівка – 3:3; Біла – Ридодуби – 1:0; Полівці – вихідний.

Зона «Б». «Максимум» Чортків – Товстенське – 0:3; Залісся – Пробіжна – 2:5; Давидківці – М.Чорнокінці – 3:0; В.Чорнокінці – Шманьківці – 3:0.

Військова служба за контрактом у Збройних Силах України та інших військових формуваннях

Чортківський об'єднаний міський військовий комісаріат проводить прийом громадян України віком від 18 до 60 років, які виявили бажання проходити військову службу за контрактом.

Згідно із Законом України, на військову службу за контрактом приймаються громадяни України:

- придатні за станом здоров'я;
- відповідають встановленим вимогам проходження військової служби.

Перший контракт громадяни укладають на 3 (три) роки.

Проводиться набір громадян України для проходження військової служби за контрактом у Чортківській військовій частині А 1915 на посади: оператор, водій, такелажник, номер обслуги, стрілець, навідник, кулеметник, гранатометник.

Держава гарантує:

- стабільне грошове утримання – від 7000 грн.;
- безкоштовне медичне обслуговування;
- виплата грошової компенсації за піднайом житлового приміщення;
- пільги при вступі у вищі навчальні заклади України;
- соціальний та правовий захист військовослужбовців і членів їх сімей згідно з чинним законодавством України.

Звертатись за адресою: м. Чортків, вул. Шевченка, 40. Тел. 2-14-64.

Цієї спекотно-гарячої червневої пори, коли ясне сонечко пестить щедрим промінням золотистий колос, наливаючи його ваговитим зерням, яке ось-ось ляже у засіки, а у повітрі витає духмяний п'який липовий аромат, свій усипаний діамантами ювілей відзначає дорога наша **Надія Антонівна ГАБРУСЬКА** із Ридодубів,

котрій даруємо щедрий ужинок вітань. Нехай день у день множитья творене Вами добро – дивовижно світле та джерельно чисте.

Для нас – найрідніша, для нас Ви – найкраща: Промінчиком сонця, зоринкою щастя. Встаєте Ви, рідна, завжди на зорі,

Лягаєте пізно, бо все Ви в роботі. Ви, наче пташина, у вічній турботі. У цей ювілейний,

в прекрасний цей час Натружені руки цілуем ми Ваші, Бажаємо Божої ласки для Вас. Хороша матусю, не знайте біди, Бабусю рідненька,

все будьте здорові, Кохана дружино, цвіти у любові, Прихильністю доля хай тішить завжди.

Достаток і злагода, радість та сміх Без стукну хай входять до отчої хати. Безмежних щедрот – небесних, земних

Ми хочемо ширю в цей день набажати. За руки роботящі, за схилене чоло, За лагідність і ласку, за світло і тепло, За ширість і турботу,

за серце у цвіту, За відданість роботі й душевну доброту,

За пісню колискову, ввечерю на столі – За все, рідненька наша, уклін Вам до землі!

Хай Ваша чуйність, щедрість і тепло, Поміж людей насяне насліддя Завруняться снагою та добром, Дарованим Всевишнім довголіттям!

З любов'ю і сердечними зиченнями – чоловік, діти, онуки, свати і вся велика родина.

Сердечно вітаємо з 10-літтям **Оксанку ЦИМКАЛО** зі с. Сосулівка.

У гарний день Ти народилась, Неначе зірнька з'явилась. В наш дім тихенько принесла Багато радості й тепла. Хай доля щедрою рукою

Тобі вділяє многа літ, Хай щастя повниться рікою, Тож розцвітай, як маків цвіт. Твоя зоря на небосхилі Яскраво й сильно хай горить, Хай сам Господь благословляє Твій кожен крок і кожну мить. Хай сонце ніжно завжди світить, А небо буде голубе, Тож з Днем народження Тебе!

З любов'ю – мама, тато, братик Володимир, бабуся.

27 червня святкуватиме своє 55-річчя дорога дружина, матуся, бабуся **Марія Іванівна ФЕДОРОВИЧ** з Чорткова.

Летять літа, мов бистрі води, І не вернути їх назад,

А нам не віриться сьогодні, Що Вам уже – 55. Хай нових днів ще буде безліч,

Без ліку щастя і пісень, Прийміть вітання найширші В цей світлий ювілейний день.

Здоров'я, щастя зичим не на рік, На все життя бажаєм його ширю, Щоб радісним і довгим був Ваш вік

З добром, любов'ю, спокоєм та миром. З повагою – чоловік Богдан, син Іван, невістка Наталя, онуки Любочка, Богданчик, Олег, свати з Косова.

У чудовий літній день, 22 червня, святкував свій День народження – 18-річчя – **Володимир МУШІЙ** зі с. Кривеньке.

Шлем вітання свої ми з великим теплом, Недарма Ти родився улітку. Сонце – серце Твое, а проміння – добро,

Що для кожного ласкою світить.

У цей червневий сонячний ранок ми бажаємо Тобі всього найкращого в житті.

Нехай кришталева ваза Твої молодості буде наповнена чистою водою, в якій ніколи не зів'януть білі лілеї вірності, червоні троянди кохання і скромні ромашки надії. Нехай Твоє життя буде схоже на пісню, яка приносить людям тільки щастя, радість і кохання. Нехай Твоє життя буде квітучим садом, в якому Матінка Божа охоронятиме Тебе,

Ісус Христос здоров'я посылатиме на довгі роки.

З найкращими побажаннями і любов'ю – мама Галя, тато Олег, сестра Оленка, швагрю Володя.

Керівництво та депутатський корпус Чортківської районної ради щиро вітають з Днем народження заступника голови районної ради **Петра Івановича ПУШКАРА**.

Нехай летять собі літа, Нам зупинити їх не вдасться. Хай буде істина проста: Чим більше літ, тим більше щастя. Людської шани Вам бажаємо й тепла, Достатку,

злагоди в родині, Журба щоб в безвість відійшла, А радість жила в кожній днині.

Керівництво та депутатський корпус Чортківської районної ради щиро вітають з Днем народження депутата районної ради **Романа Володимировича ЧОРТКІВСЬКОГО**.

Добра і радості бажаєм, Здоров'я Вам на всі літа! Хай сонце весело Вам сяє І квітне в серці доброта! Хай світять Вам життєві далі, Хай обминає Вас журба! Бажаєм Вам на видноколі Здоров'я, миру і добра!

Конкурс

Моя вишиванка – найкраща!

Спонсор конкурсу
магазин-салон **ВИШИВАНКА**
м. Чортків, ТЦ «Сабо», 1-й поверх (справа від ТЦ «Континент»)

КУПОН
Я голосую за

Михайло, Світлана та Марія ГАРМАТЮКИ м. Чортків

Колектив працівників ПСК «Маркет-Теко» Чортківського райСТ щиро сердечно вітає талановитого керівника й організатора, чуйну та щирю жінку, директора ПСК «Маркет-Теко» **Євгенію Леонівну ШАБЕЛЬСЬКУ** з ювілеєм, який вона святкує 24 червня.

Ювілей у Вас щасливий нині, Добрий, мудрий, щедрий ювілей. В ньому все – робота, друзі, рідні, Радість найдорожчих Вам людей. Прийміть

найкращі наші побажання, Здоров'я, щастя на багато літ. Нехай сьогодні наші привітання У серці Вашому залишать добрий слід.

Всю доброту, яка існує в світі, Всю радість, що живе серед людей, Найкращі всі, що до вподоби, квіти

Даруєм Вам у цей святковий день. Нехай рікою щастя лється, В родині гарно все ведеться,

І серце хай не знає болю. На довгий вік і світлу долю Вам посилаєм

ці вдячні слова, А Бог хай дарує

многії літа.

Правління та райпрофорганізація Чортківського райСТ щиро вітають директора ПСК «Маркет-Теко» **Євгенію Леонівну ШАБЕЛЬСЬКУ** з 60-річним ювілеєм.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, миру, щастя, добра.

Будьте щасливі Ви і Ваша родина, хай Господня благодать осяває усі Ваші добрі задуми й успішною буде щоденна праця.

Велику радість, що в душі бринить,

Словами дуже важко передати. Сьогодні, в цю прекрасну світлу мить Від всього серця хочем побажати, Щоб кожен день здавався

дивним сном, Який би Вас робив ще щасливішою, Щоб Ви були оточені теплом Найближчих, найдорожчих, найрідніших!

Хай кожен день для Вас дарує свято, А Матір Божа береже від бід. Живіть успішно,

радісно, багато Ще сто щасливих і безхмарних літ.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ

СУБОТА
25 червня
+20... +28

НЕДІЛЯ
26 червня
+21 ... +29

ПОНЕДІЛОК
27 червня
+21 ... +28

ВІВТОРОК
28 червня
+17 ... +23

СЕРЕДА
29 червня
+17 ... +25

ЧЕТВЕР
30 червня
+18 ... +25

П'ЯТНИЦЯ
1 липня
+15 ... +21